

Čo myslíte? Nechce sa mi...

Suspírium: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista (Ef 1,2).“ Amen.

Pieseň: 32. žalm: 1-2.verše: „Blahoslavený, kto má odpustené...“

Vzdych: „Napodobňujte teda Boha ako milované deti a žite v láske, ako aj Kristus miloval nás a vydal samého seba za nás ako dar a obeť Bohu príjemnej vône. Skúmajte, čo sa páči Pánovi...“ (Ef 5,1-2.10) Amen.

Modlitba:

Ďakujeme Ti, Všemohúci Bože náš skrze Ježiša Krista nášho Pána, že sme vykúpení. Sme Ti vďační, že aj dnes nám zveruješ bohatstvo pravdy, Tvoje večné Slovo, ktoré vzdeláva a sprevádza nás po lopotných dňoch nášho života. Vyznávame Ti, že sme boli odvážni vo svete. Vyznávame Ti, že bratstvo a súdržnosť nám nič nehovorili. Vyznávame Ti, že zodpovednosť za službu nebola prítomná v našej každodennosti. Boli sme i sme v slepej uličke. Ďakujeme však za dnešnú príležitosť pre všetkých. Ďakujeme, že na každý deň máme jedno „neboj sa a nestrachuj sa“ od Teba, vznešený Kristus. Síce je náš život ako chudoba bez cti a pred naším zrakom kolujú mnohí, ale dnes chceme upriamiť svoje oči na Teba. Prosíme Ťa, pretvor nás, aby sme boli Tvoji. Prosíme Ťa, zmier nás so Sebou skrze jedinej a jedinečnej obeť Ježiša Krista, aby sme vedeli a pochopili, kto sme a kde je naše pôvodné miesto. V mene Ježiša Krista, vypočuj našu modlitbu. Amen.

Text: Evanjelium podľa Matúša 21,28-32.veršov

„Čo myslíte? Istý človek mal dvoch synov. Prišiel k prvému a povedal: ‚Syn môj, choď dnes pracovať do vinice.‘ Ale ten mu odpovedal: ‚Nechce sa mi.‘ Neskôr to však oľutoval a šiel. ³⁰ Prišiel teda k druhému a povedal to isté. Ten síce odpovedal: ‚Idem, pane,‘ ale nešiel. Kto z tých dvoch splnil otcovu vôľu?‘ Povedali: ‚Prvý.‘ Ježiš im odpovedal: ‚Amen, hovorím vám, že mýtnici a neviestky vás predchádzajú do Božieho kráľovstva. Lebo Ján k vám prišiel cestou spravodlivosti, no neverili ste mu, ale mýtnici a neviestky mu uverili. Vy ste to videli, ale ani potom ste neprejavili ľútosť a neverili ste mu.‘“

Milí bratia, milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi!

Otec je vlastníkom vinice. Dvaja synovia v Izraeli symbolizujú Božie požehnanie. Vinica je symbolom Izraela. Prvý, poprípade prvorodený syn dostáva úlohu od vlastného otca: „Syn môj, choď dnes pracovať do vinice.“ To oslovenie Otca je dušu hrejivé, ale povinnosť nikoho neláka. Syn otvorene povie nie. Syn je

odhodlaný. Syn má iné plány a nepočuje otcov príkaz. Akoby nepoznal Božie slovo: „Dobré je pre muža, ak nesie jarmo od svojej mladosti.“ (Nár 3,27)

Prvý syn zarmútil svojho otca. Povedal jasné nie: Nechcelo sa mu. Kus svojho života strávil mimo domova. Veselil sa. Hral sa. Baval sa. Nikoho neposlúchal. Istý čas si vybral vlastnú cestu. Ale zastavil sa na moment. Prehodnotil svoje rozhodnutie, obrátil sa, a odišiel pracovať do vinice. Pracoval, a možno že tvrdšie, aby niečo zo svojho premárneného času prinavrátil celej vinici i Otcovi, Ktorý ho povolal. Počas práce vo vinici si uvedomil svoju ľahostajnosť a márnotratosť. Počas práce vo vinici si uvedomil, to čo stratil s vlastnou nezodpovednosťou. Počas práce vo vinici si uvedomil, že koľko toho premárnil. Bol dobrý tento syn? Obaja boli neposlušní, jeden i druhý. V Ježišovej vinici však majú miesto tí, ktorí obanujú to, čo spravili alebo nespravili. Človek je pred Bohom úprimný práve po svojej neposlušnosti. Aj Ježiš, aj Ján Krstiteľ tmočil vždy to isté: Slová budovania nebies, príchod Božieho kráľovstva, zmysel života s Otcom už tu na zemi a slová vzájomnej služby s Otcom. Drahí bratia a milé sestry! Nie je pre nás príkladom, ani tento syn, ktorý oľutoval svoje otvorené „nie“, ale musíme konštatovať, že Božie kráľovstvo tvoria takí synovia a také dcéry, ktoré pred Pánom úprimne vyznali svoje hriechy, ktorí uposlúchli neskôr Boží rozkaz, ktorí oľutovali svoj predošlý život, a to v Ježišovom ponímaní sú práve mýtnici a neviestky. Pri nich získal Ježiš tie poznatky, že boli a sú schopní obrátiť sa. Oni a ony sa osvedčili pri počúvaní, pri zvestovaní a pri zachovávaní Božieho slova. Je to kruté, ale pravdivé. Je to realita z Ježišových úst. Sú, ktorí nás predchádzajú v Božom kráľovstve a to tí a to tie, ktorými mi v každodennom živote pre ich spôsob života opovrhujeme a pohrdame. Vyznajme, že sa nám nechce, ale my kresťania už nepoznáme otvorene áno alebo nie. Aby sme sa vyhli konfliktov váhame, a namiesto áno a nie je v nás panuje i pred Bohom možno a asi. Sme ľudia najrôznejších pováh, drahí bratia a milé sestry. To nie je a to nemusí byť vždy zlé. Sme ľudia, ktorí žijeme s nenaplnenými túžbami. Sme ľudia, ktorých hluk sveta

omami a tichosť kresťanského spoločenstva opráša. Planá teória o živote, že my vždy budeme dobrí a poslušní, nás obchádza. A bolo by dnes veľmi cynické zdráhať sa a hovoriť o tom v ponímaní s týmto biblickým textom: „veď nikto sa nenarodil bez hriechu.“

Prvý syn však niečo predsa len spravil: neskôr a to sa mu stalo záchranou. Oľutoval, čo vyriekol pred vlastným otcom. Obanoval ako sa správal. Zrazu ho zastihlo svedomie. Neskôr. Drahý brat a milá sestra! Ja nepoznám tvoje ani „skôr“, ani „neskôr“ obdobia. Nevie, kto si bol a kto si teraz. Vidím ňa v nedeľu na jednu hodinu, po prípade štvrtok na biblickej hodine, alebo mi zavolaš, keď máš nutkanie sa podeliť so mnou o vlastné skúsenosti. Nerozprávaš mi o svojom terajšom období, ako sa cítiš v Pánovej vinici, ale to viem z vlastnej skúsenosti, že činiť Pánovu vôľu nie je jednoduché. Povedz mi a tomuto celému svetu o tvojej druhej šanci, rozprávaj o nej, ako si sa cítil pred a po druhej šanci v Pánovej vinici. Si vďačný že si tu? Si naozaj spokojná so svojou službou v Pánovej vinici? Činiš Pánovu vôľu? Kedy si dostal druhú šancu v Pánovej vinici? Pamätaj! Vtedy, keď si všetko oľutoval a to si nebeskému otcovi aj zveril. Druhá šanca. Koľkokrát si ju dostal? Pre biblického Jozefa druhá šanca bola najprv studňa, v ktorej nebolo života, nebolo skutočných bratov a sestier, neskôr to bol žalár, v ktorom poslúžil každému, kto tam uviazol a neskôr to bol kráľovský stolec, kedy obživou napájal vlastných. Neskôr oľutoval. Neskôr sa vyplakal. Neskôr. Boh nám daruje tieto obdobia. Áno, ešte nie je neskoro. Blúdiť ďaleko od cieľa. Pohádzať s volaním. Pohádzať príkazom otcovým. Áno, aj to je možnosť. Človek tak veľmi chce zachovať svoju dušu, ale vzápätí ju stráca, veď všetci dobre poznáme: „ako sa do hory volá, tak sa z hory ozýva.“ Ježiš sa nás dnes pýta: „Čo myslíte?“ Aký bude mať koniec Váš život? Kde budete slúžiť? Kto Vás predbehne v Božom kráľovstve? Nebudete sa hanbiť, že o ktorých Vy máte vlastnú mienku, sú už na dobrej koľaji, ale vy ste ešte stále vykoľajení. Skôr či neskôr musíme povedať Otcovi pravdu. Nebeský otec nás volá: „Syn môj, dcéra moja.“ Aj dnes má pre nás pripravenú službu. Dnes môže

byť Tvoje neskôr. Dnes môžeš vstúpiť tam, kde Boh Ťa chce skutočne vidieť. Dnes a neskôr spája práve Kristus, Ktorý nás predišiel v službe a je pre nás príkladom. Ježiš, Ktorý Otcovi bol poslušný až na smrť. Vykupiteľ, Ktorý sa nebál tento svet milovať. Spasiteľ, Ktorý svojou drahou krvou aj nás pozýva k zodpovedaniu citlivej, ale bytostne sa nás týkajúcej otázky: „Čo myslíte?“ Ako to dopadne, to závisí aj od nás. Premôže nás naša lenivosť, alebo Pánova milosť? Amen.

Modlitba

Ďakujem Ti, Ježišu môj, že „Veľkým ziskom je zbožnosť spojená so spokojnosťou. Nič sme si totiž nepriniesli na svet a nič si z neho nemôžeme odnieť.“ (ITim 6,6-7) Vyznávam Ti, že nie som spokojný, sme odhodlaný odísť, meniť, povedať Ti nie, ale vzápätí všetko ľutujem, lebo viem, ako ma miluješ a musím si priznať, že Tvoj dom je to útočisko, je ten milý príbytok, kde nielen si odpočiniem, ale aj zregenerujem sa. Ďakujem za Tvoju krutú pravdu v Kristovi, drahý nebeský Otče môj. Potrebujem Ježišovu otázku: „Čo myslíš?“ Potrebujem Ježišovo vyjadrenie: Ako to s Tebou dopadne? Ty si mi zveril vlastné slová, aby som v Teba našiel pokoj. Na svete mám súženie, ale dúfam, veď Ty si som premohol svet!“ (Jn 16,33) „Hospodin, prosím, pomôž! Hospodin, prosím, dopraj úspech! Premôž aj mňa Kristus, kto prichádzaš v mene Hospodina! Žehnaj ma z Hospodinovho domu.“ (Ž 118,25-26) „Duch môj chradne, srdce mi tuhne. Myslím na zašlé dni, rozjímam o všetkých tvojich skutkoch, uvažujem o diele tvojich rúk.“ (Ž 143,4-5) a ľutujem všetko, čo som premárnil. „Ty si moja skala, moja pevnosť, môj vysloboditeľ. k Tebe utiekam, môj štít, roh mojej spásy, moja pevnosť, moje útočisko: môj záchranca, zachránil si ma pred násilím.“ (2Sám 22,2) Volaj po mne ako po Petrovi si volal: „Opáš sa a obuj si sandále.“ „Prehoď si plášť a pod' za mnou!“ (Sk 12,9) Chcem Ťa nasledovať a Tebe slúžiť, odpovedz mi, v súžení buď so mnou, vytrhni ma a oslávim ma, aby som mohol konať Tvoju vôľu. Ukáž mi Tvoju spásu.“ (Ž 91,15-16), aby som skutočne v Tvojej vinici bezprostrednej blízkosti Teba. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Predajte, čo máte, a rozdajte ako almužnu! Urobte si mešce, ktoré sa nezoderú, nevyčerpatelný poklad v nebi, kde sa zlodej nedostane a kde moľ neničí.“ (Lk 12,33)

Požehnanie: Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia, dar a účasť Ducha svätého nech je a zostáva so všetkými nami. Amen.

Pieseň: 42. žalm č. 6. verš: „Prečo , duša, strápená si...“